

WEBLOG VAN DE WEEK

Kijk op onze site mee in het leven van een interessante lezeres. Dit keer is dat de 40-jarige ANNEMIEK DIERICK.

ONDER
DE FRANSE
ZON

Samen met haar man Justus en kinderen Yentl (9) en Félice (7) woont zij sinds enkele jaren in Frankrijk, waar zij naturistencamping Castillon de Provence runt. Een week lang vertelt Annemiek over Hollandse gezelligheid en ontspannen in de Franse zon, maar ook over keihard werken en omgaan met kritiek. **Lees verder op www.telegraaf.nl/vrouw**

Ook een weblog bijhouden? Geef u op via vrouwinternet@telegraaf.nl

De Telegraaf

"Wij runnen een naturistencamping in Frankrijk"

Elke week kijken we mee in het leven van een interessante bewogen vrouw die midden in het leven staat. Deze week is dat Annemiek Dierick. Samen met haar man runt zij een naturistencamping in Frankrijk.

De week van...

"Wij runnen een naturistencamping in Frankrijk"

AMSTERDAM - Elke week kijken we mee in het leven van een interessante bewogen vrouw die midden in het leven staat. Deze week is dat Annemiek Dierick. Samen met haar man runt zij de naturistencamping Castillon de Provence in Frankrijk. Een week lang vertelt Annemiek over Hollandse gezelligheid en ontspannen in de Franse zon, maar ook over keihard werken en omgaan met kritiek.

Naam: Annemiek Dierick (40)

Relatie: getrouwd met Justus

Kinderen: twee, Yentl (9) en Félice (7)

Favoriete website: www.weeronline.nl/Frankrijk

Typisch vrouwelijk: moeilijk nee kunnen zeggen, alles goed willen doen en moeite hebben met kritiek

zaterdag 25 juli 2009, 06:30

De week van...

"Wij runnen een naturistencamping in Frankrijk"

Dag 1

Gevraagd om voor de site van de Telegraaf een week lang een stukje te schrijven over mijn leven. Een kijkje in het leven van een interessante bewogen vrouw die midden in het leven staat.

Ik voel me vereerd en doe het graag. En om eerlijk te zeggen, sinds de dag dat we in juni 2006 vertrokken uit Nederland is er inderdaad nog geen dag voorbij gegaan die niet bewogen was.

Even voorstellen: mijn naam is Annemiek Dierick. Sinds iets meer dan 3 jaar woon ik met mijn man Justus en ons dochtertje en zoontje in Castellane in de Franse "Alpes de Haute Provence".

We hebben de stap genomen waar jaarlijks vele Nederlanders van dromen: Een camping beginnen! Nu is dat op zich al een hele stap. Maar onze camping is geen gewone camping.

Bij ons loopt iedereen als het lekker weer is, de hele dag in zijn blootje. Inderdaad, een naturistencamping. Of, zoals veel mensen zeggen, een nudistencamping. Wat het verschil is kan ik niet even in een stukje van 250 woorden uitleggen.

Wel kan ik alvast vertellen dat bij het horen van het woord nudistencamping bij de meeste naturisten de haren spontaan rechtop gaan staan. Graag schrijf ik deze week iets meer over het naturisme en waarom wij en vele mensen met ons het zo heerlijk ontspannen vinden om naturistisch op vakantie te gaan.

*Maar morgen vertel ik natuurlijk eerst waarom we deze stap hebben genomen. Ik wil ook graag iets vertellen over het dagelijkse leven in Frankrijk en het leven met kinderen in een ander land (echt, ze passen zich heel snel aan) en hun beleving van het naturisme. Hopelijk vinden jullie het leuk om mee te lezen.-----
-----*

maandag 27 juli 2009, 06:30

De week van...

"Ik was meteen verkocht"

Dag 2

Een camping beginnen in Frankrijk. Hoe vaak hoor je het niet voorbij komen op een verjaardag of tijdens een gesprek met je collega's. Meestal vooraf gegaan door de woorden: eigenlijk zou ik wel, maar....

Want er zijn altijd zoveel meer redenen om iets spannends niet te doen. Waar begin je aan, wat laat je achter, wat zijn de risico's, wat ga ik missen? Bij de meeste mensen blijft het bij een dagdream. Maar bij ons was het serieus.

Justus en ik hebben allebei een commerciële opleiding gevolgd, maar ergens kriebelde het gevoel dat daar niet onze toekomst lag. Toen Justus mij in het begin van onze relatie meenam naar een camping in Frankrijk, was ik gelijk om.

Met mijn ouders ging ik meestal op vakantie in een huisje in Italië. Kamperen was voor mij vrijwel nieuw maar ik vond het direct heel relaxed. Genieten van het buiten zijn, het mooie weer, gezelligheid om je heen. En het voorbeeld van de Fransen.

Die niet zo georganiseerd en netjes zijn als wij Nederlanders, maar wat kunnen ze genieten! Van lekker eten, goede wijn en een goed gesprek. Ook bij de kassa in de supermarkt en midden op de weg.

Hoe het idee is ontstaan om zelf een camping te beginnen weet ik niet meer precies. In ieder geval wilde Justus al vanaf zijn jeugd en ook bij mij past het prima.

Niet alleen maar commercieel bezig zijn maar mensen plezier bezorgen. En ondertussen zelf optimaal genieten van het leven. Maar dan wel met een degelijke Hollandse aanpak. Want dat de Fransen bureaucratisch zijn, hadden we inmiddels wel begrepen.

Onze eerste stap was het volgen van een opleiding Frans aan de Universiteit van Montpellier. En daar zijn we nog iedere dag blij mee. Want hoe mensen het in hun hoofd halen om naar een ander land te emigreren om er een eigen bedrijf te beginnen, zonder de taal te spreken, snappen we nog steeds niet. -----

dinsdag 28 juli 2009, 06:30

De week van...

"Daar loop je dan met witte billen tussen al die mooie gebruide mensen"

Dag 3...

Na twee semesters met veel plezier Frans studeren aan de universiteit van Montpellier, solliciteren we naar een baantje op een Franse camping. Je kunt natuurlijk niet weten of je wel echt "camping baas" wilt worden, als je niet een beetje weet hoe dat aanvoelt.

Op Camping L'Occitanie in Valras Plage voelen we ons als een vis in het water. Ook de camping eigenaren zijn blij en laten met plezier de camping af en toe een week-endje in onze handen achter.

Helaas is onze bankrekening op dat moment niet toereikend om zelf een camping te kopen en onze plannen om er één te beheren lopen op niets uit. Dan maar terug naar Nederland om geld te verdienen. De campingplannen verdwijnen even in de ijskast.

Zeker als blijkt dat ons zoontje Félice zwaar astmatisch is en iedere twee maanden in het ziekenhuis terecht komt. Maar op het moment dat het beter met hem gaat, en we weer gaan kamperen, beginnen de kriebels weer. "Dit doen ze leuk zeg, dat zouden wij heel anders doen".

We komen tot de conclusie dat we nog steeds een camping willen. En dat we er vaart achter gaan zetten om niet op ons vijftigste te beseffen dat we te laat zijn.

Maar we zijn ondertussen wel op zoek naar een ander soort camping! Door vrienden zijn we tijdens onze laatste vakantie terecht gekomen op een naturistencamping! Justus is vanaf dag één volledig om.

Misschien wel logisch want eigenlijk waren we al behoorlijk naturistisch zonder het zelf te weten: een sauna in ons eigen huis, saunabezoek met vrienden, naakt slapen. Maar de eerste uurtjes op een naturistencamping vind ik toch best even wennen.

Daar loop je dan met witte billen tussen al die mooie egaal gebruikte mensen en kinderen. Maar het bloot zijn is voor iedereen zo natuurlijk, dat het heel snel went.

Wat een ontspannen sfeer en wat een aardige mensen. Voor iedereen die nog nooit op een naturistencamping is geweest, is het moeilijk voor te stellen. Maar het is echt anders!

woensdag 29 juli 2009, 06:30

De week van...

"Het waarom van een *naturistencamping*?"

Dag 4...

Zoals beloofd vandaag meer over het "waarom" van een naturistencamping ? Een week is eigenlijk veel te kort om alles te schrijven wat ik graag zou willen vertellen. Ik zou wel een blog van een jaar vol kunnen schrijven!

Voor ons en vele andere mensen voegt het naturisme echt een extra dimensie toe aan het genieten en ontspannen op vakantie. Er zijn zoveel dingen waar je je in het dagelijkse leven druk om kunt maken, waar je op een naturistencamping niet op hoeft te letten.

Het is gewoon heerlijk om 's ochtends in je blootje je tent uit te stappen en niet te hoeven opletten of iemand per ongeluk "iets" ziet. En wat een genot om samen met je kinderen in de open lucht in de familiedouche te douchen in plaats van in zo'n klein douchehokje waar je kleren en schoenen, zelfs al zet je ze in het verste hoekje, altijd nat worden.

En dan nog een ander praktisch aspectje: het scheelt je een hoop wasgoed en ergernis. Stel je eens voor hoe je heerlijk kunt genieten van je kind dat een chocoladeijsje eet als je weet dat je hem daarna gewoon even lekker onder de douche zet. Ideaal!

En zo kan ik nog wel even doorgaan met het opnoemen van voordelen. Maar ook de sfeer op een naturistencamping vinden wij heel bijzonder. De mensen zijn bijna allemaal aardig, open, sociaal, hulpvaardig en begaan met de natuur en het milieu.

Voor de mensen die bijna over de streep zijn maar nog steeds niet geloven dat het echt snel went nog even een kleine anekdote.. Ons zoontje Félice is dol op motoren en ziet op de camping twee prachtige exemplaren staan. We staan er samen naar te kijken als de eigenaren, twee stoere mannen in motorpak weer aan komen lopen.

We maken een praatje en dan verdwijnen ze weer op hun motor. Pas dan realiseer ik me dat we naakt zijn! Een scenario waar je nachtmerries van zou kunnen krijgen. Maar het voelde zo natuurlijk dat ik er geen moment van wakker heb gelegen.

donderdag 30 juli 2009, 06:30

De week van...

"Schaamte is aangeleerd door ouders"

Dag 5...

Op dag 5 van deze blog wil ik graag een vooroordeel over het naturisme uit de weg ruimen. Want voor veel mensen staat bloot gelijk aan seks. Soms wordt er zelfs gedacht dat je met kinderen niet naar een naturistencamping kunt gaan.

Er bestaan inderdaad naturistencampings waardoor deze vooroordelen over het naturisme zijn ontstaan. En ook de jaarlijkse zomerse toestanden op sommige naaktstranden, doen het naturisme geen goed. Eenmaal aangekomen op de camping en in je blootje net als de rest, zul je merken dat de seksuele lading juist volledig verdwijnt.

Alle uiterlijke verschillen verdwijnen en ach, zonder kleren mankeert er aan iedereen wel iets. 's Avonds koelt het op onze camping af omdat we in de bergen zitten. Dan zijn de meeste mensen dus wel gekleed. En merk je dat een lage décolleté of een afzakkend schouderbandje meer impact heeft, dan een volledig bloot lichaam.

Ook voor jonge kinderen is bloot zijn heel natuurlijk. Schaamte is voor een kind niet natuurlijk maar eerder aangeleerd door de ouders. Met pubers is het anders. Daar moet je voorzichtig mee zijn.

Als je pubers dwingt om tegen hun wil naakt te lopen, kunnen ze daar echt problemen mee krijgen. En zie je ze in ieder geval nooit meer terug op een naturistencamping.

Bij ons loopt deze leeftijdscategorie meestal met een handdoek of pareo om. En dat vinden wij prima. Want het valt niet mee om bij het douchen na de gym op school uit te leggen waarom je billen bruin zijn! Bij het zwembad is naakt zijn wel verplicht en dat vinden ze grappig genoeg weer geen probleem.

Na een jaar of 16 haken de meeste jongeren even af. Maar als ze een vaste relatie hebben of zelf kinderen krijgen, zien we ze weer terug. Eenmaal overtuigd is er eigenlijk geen weg terug! Jullie zijn gewaarschuwd. -----

vrijdag 31 juli 2009, 06:30

De week van...

"Hoe vertel je dat je in je blootje kampeert?"

Dag 6...

Een ding blijft lastig voor vele "nieuwe naturalisten". Hoe vertel je je ouders, je oma, de burens en de ouders van de klasgenootjes van je kinderen dat je in je blootje kampeert?

Als insider ben je inmiddels behoorlijk overtuigd, maar hoe leg je uit hoe heerlijk het is, aan iemand die nog nooit op een naturalistencamping of naturalistenstand is geweest? Of aan iemand die de sauna maar niets vindt en al moeite heeft met douchen na het sporten?

Wij hebben zelf bewust gewacht met "het" vertellen tot het moment dat alles zeker was en de verhuisdozen al bijna waren ingepakt. Voor ons was de grote stap namelijk niet het feit dat wij een naturalistencamping gingen beginnen, maar het emigreren en een ander leven beginnen in Frankrijk.

Maar we, of eigenlijk vooral ik, hebben ons veel te druk gemaakt over hoe we het zouden vertellen. De reacties waar ik bang voor was, blijven uit. Natuurlijk zijn er altijd mensen die geintjes maken over stokbrood halen en volleyballen of jeu-de-boules in je blootje.

Maar geen geschokte gezichten, hooguit dat ze "dit" nooit van ons hadden verwacht. De meeste vinden het wel grappig en willen zeker ook eens langskomen. Of ze melden dat het niets voor hen is, maar hebben geen enkel probleem met onze keuze. En ineens blijken er in onze omgeving veel meer naturalisten te zijn dan we wisten!

De week is te snel voorbij gegaan alles te vertellen over het naturalisme én over ons leven hier in Frankrijk. Daarom verwijs ik jullie graag naar de website van onze camping: www.castillondeprovence.com. Hier vind je onder de pagina Nieuws uitgebreide verhalen met alle ins en outs van ons Franse leven.

Tot slot: Vandaag verraste onze Portugese schoonmaakster ons door in haar blootje te verschijnen! Wie weet nog eens tot ziens?
